

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

31 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 1 februarie 2021, declarat de avocata Ciocanu Aliona în numele inculpatului

Curoșu Veaceslav XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al mun. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, cu viză de reședință în mun. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat prin:

1) decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30.06.2011, în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de executarea hotărârilor judecătorești pe un termen de 3 ani.

Termenul de examinare:

instanța de fond: 30.11.2015 - 04.04.2019,

instanța de apel: 25.04.2019 - 01.02.2021,

instanța de recurs: 28.04.2021 - 31.05.2021.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 4 aprilie 2019, Curoșu Veaceslav a fost achitat pe art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, **deoarece faptele acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii.**

2. Instanța de fond a constatat că, Curoșu V., **a fost învinuit** de faptul că, a comis acțiuni de delapidare a averii străine, adică însușirea, dispunerea sau folosirea ilegală a bunurilor altei sau ale altor persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop, care a produs daune considerabile, în următoarele circumstanțe: La data de 02.03.2004, de către numitul Avramenco V. a fost înaintată o acțiune civilă în Judecătoria mun. Bălți privind încasarea de la debitorul Bulat C. a sumei datoriei în mărime de 2000 dolari SUA.

Prin hotărârea judecătoreii Bălți din 27.04.2004, acțiunea formulată de Avramenco V. a fost admisă, cu încasarea în beneficiul lui de la pârâțul Bulat C. a datoriei în sumă de 2000 dolari SUA în echivalentul valutei naționale la momentul executării hotărârii, precum și a cheltuielilor de judecată în mărime de 763,24 lei, perfectându-se titlurile executorii nr. XXXXX și nr. XXXXX.

La 10.05.2004 debitorul Bulat C. în oficiul executorului judiciar Curoșu V. din str. Păcii, 38, Bălți i-a transmis acestui mijloace bănești în mărime de 2000 dolari SUA și 763,24 lei, în contul stingerii datoriei față de Avramenco V., drept confirmare fiindu-i eliberat certificatul nr. XXXXX din 10.05.2004.

Ulterior, Curoșu V., care activa în funcția de executor-consultant al Direcției Bălți al Departamentului de Executare conform ordinului directorului Departamentului de Executare al Ministerului Justiției a R. Moldova nr. XXXXX din 30.09.2003, fiind persoană cu funcții de răspundere, intenționat, folosindu-se de situația de serviciu, contrar obligațiilor stabilite la art. 22 alin. (2) al Codului de Executare al R. Moldova, adoptat prin Legea nr. 443- XV din 24.12.2004, potrivit căreia este obligat să întreprindă toate măsurile prevăzute de lege pentru executare operativă a documentului executoriu, precum și contrar atribuțiilor de serviciu, având în procedură titlul executoriu nr. XXXXX în baza hotărârii Judecătoreii Bălți din 27.04.2004, prin care s-a dispus încasarea în beneficiul lui Avramenco V. de la Bulat C. a datoriei în sumă de 2000 dolari SUA în echivalentul valutei naționale la momentul executării hotărârii și titlul executoriu nr. XXXXX în baza hotărârii Judecătoreii mun. Bălți din 27.04.2004, prin care s-a dispus încasarea în beneficiul lui Avramenco V. de la Bulat C. a cheltuielilor de judecată în sumă de 763,24 lei, recepționând în acest scop la 10.05.2004 de la debitorul Bulat C. mijloace bănești în sumă de 2.000 dolari SUA, ceea ce la momentul executării hotărârii de către debitor constituia, conform cursului valutar al BNM a R. Moldova suma de 11,53 lei pentru 1 dolar SUA, adică 23.060 lei și 763,24 lei, iar în total suma de 23.823,24 lei, mijloace bănești lui încredințate în condiții de legalitate pentru transmiterea ulterioară creditorului Avramenco V., pe care însă i-a însușit, cauzându-i celui din urmă dune în proporții considerabile.

S-a mai constatat că, prin sentința Judecătoreii Bălți din 17.10.2006 Romanov V. a fost recunoscut vinovat și condamnat pe art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu stabilirea în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, a unei pedepse definitive de 4 ani 8 luni închisoare.

Prin aceeași hotărâre a instanței de judecată, a fost dispusă admiterea acțiunii civile și încasarea de la Romanov V. în beneficiul lui Zaițeva G. a daunei materiale în sumă de 9884,77 lei.

La 18.08.2008, tatăl debitorului Romanov V., Romanov A., s-a prezentat pe adresa: mun. Bălți, str. Păcii, 38, în oficiul executorului judiciar Curoșu V., care la acel moment deținea și funcția de șef-adjunct al Oficiului de Executare Bălți al Departamentului de Executare, căruia i-a transmis bani în sumă de 9884,77 lei, în contul stingerii datoriei față de Zaițeva G., în calitate de confirmare fiindu-i eliberat certificatul nr. XXXXX din 18.08.2008.

Ulterior, Curoșu V., care activa în baza ordinului directorului Departamentului de Executare Ministerului Justiției a R. Moldova nr. XXXXX din 01.08.2005 în funcția de șef-adjunct al Oficiului de cutare Bălți al Departamentului de Executare, adică fiind persoană cu funcții de răspundere, intenționat, folosindu-se de situația de serviciu și de funcția deținută, contrar obligațiilor stabilite în art. 22 alin. (2) al Codului de executare, adoptat prin Legea nr. 443 -X V din 24.12.2004, conform căreia este obligat

să întreprindă toate măsurile prevăzute de lege pentru executare operativă a documentului executoriu, precum și contrar atribuțiilor de serviciu, neavând în procedura sa careva titluri executorii, fapt care l-ar împuternici încasarea cărorva sume de bani de la debitorul Romanov V. în folosul creditorului Zaițeva G., primind precum că în acest scop la 18.08.2008 de la tatăl debitorului Romanov V., Romanov A. bani în sumă de 9884,77 lei, încredințați lui, care au să fie transmiși succesorului prin moștenire a creditorului Zaițeva G., decedată la 02.04.2008, Gîrla E., bani pe care ulterior i-a însușit, cauzându-i acesteia daune în proporții considerabile.

Astfel prin acțiunile sale ilegale intenționate, Curoșu V. a comis infracțiunea prevăzută de 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Instanța a reținut că, inculpatul nu a recunoscut vina și a comunicat că, în anul 2004 spre executare a parvenit titlul executoriu privind încasarea datoriei din contul lui Bulat C. în beneficiul lui Avramenco V. În scurt timp, debitorul Bulat C. a achitat datoria, care a fost transmisă creditorului Avramenco V., iar procedura de executare a fost încheiată, dosarul fiind transmis în arhivă ca executat. Procedura de executare putea fi încheiată doar atunci când suma datorată era transmisă creditorului, care semna o recipisă în acest sens, ori, prezenta un alt act confirmator al faptului achitării datoriei. Drept dovadă a executării datoriei în cauză servește semnătura șefului Oficiului de Executare Bălți, Gușan N.

De asemenea, a avut spre executare titlu executoriu prin care a fost dispusă încasarea prejudiciului material de la Romanov V. în beneficiul lui Zaițev G., iar Gîrla E. s-a adresat de mai multe ori Oficiului de executare cu solicitarea de a i se achita ei suma indicată în titlul executoriu, însă i-a refuzat deoarece nu a prezentat certificatul de moștenitor legal a lui Zaițev G. Ori, Gîrla E. a prezentat doar certificatul de calitate de moștenitor, însă acesta nu acordă dreptul de a primi careva bunuri. Astfel, nu a fost prezentat un careva confirmator al faptului că anume dumneaei este moștenitorul legal al dnei Zaițev G. Totodată, a fost prezentată o procură eliberată de notar, că o altă persoană este succesorul legal al dnei Zaițev G., cărei i s-a și eliberat suma prejudiciului cauzat prin infracțiune în mărime de 9.800 lei. La dosarul de executare a fost anexată copia procurii și a buletinului de identitate a persoanei ce a primit suma indicate în titlul executoriu. Titlul în cauză a fost semnat de către șeful Biroului de Executare Bălți, Gușan N., cu mențiunea - *executat*.

Totodată, probele administrate atestă ***neîntrunirea elementelor infracțiunii*** incriminate lui Curoșu V., acesta urmând a fi achitat de sub învinuirea adusă în temeiul art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal din următoarele considerente.

Drept dovadă a faptului că titlurile executorii, perfectate pe cauza civilă nr. XXXXX, au fost executate integral, servește și mențiunea inserată pe acestea „*În dosar ca executat*”, fiind semnate de către șeful Direcției Bălți DEDJ, Gușan N. și aplicat sigiliul Direcției Bălți a DEDJ.

Potrivit informației șefului Secției executori judecătorești din cadrul Ministerului Justiției cu nr. XXXXX din 07.10.2015, dosarul de executare a titlurilor executorii emise în baza hotărârii Judecătoriei mun. Bălți nr. XXXXX din 27.04.2004 nu a fost de găsit.

În temeiul celor relatate, nu este posibil de a fi stabilit momentul transmiterii sumei de 2.000 dolari SUA și 763,24 lei de către executorul judecătoresc Curoșu V. creditorului Avramenco V., or, potrivit informației eliberate de Ministerul Justiției, dosarul de executare intentat în temeiul documentului executoriu nr. XXXXX nu a fost

de găsit. Totodată, potrivit mențiunii inserate pe titlurile executorii cu nr. XXXXX și XXXXX, acestea au fost executate.

Astfel, în ședința de judecată nu a fost confirmat faptul că, Curoșu V., **ar fi însușit** suma de bani primită de la Bulat C., pentru a fi transmisă lui Avramenco V., în contul stingerii datoriei sale față de creditor, **faptă care ar constitui în final delapidare**.

Referitor la învinuirea adusă inculpatului Curoșu V. că prin delapidare a însușit suma de 9884,77 lei, bani ce i-au fost încredințați pentru a fi transmiși de către tatăl debitorului Romanov V., Romanov A., succesorului creditorului Zaițeva G., decedată la 02.04.2008, Gîrla E., se constată că și **această învinuire nu și-a găsit confirmare** în ședința de judecată, din următoarele considerente.

Potrivit, informației nr. XXXXX din 23.11.2015, eliberată de președintele Camerei Teritoriale a executorilor judecătorești „Nord”, Gușan N., procedura de executare intentată în temeiul documentului executoriu nr. XXXXX din 17.10.2006, emis de Judecătoria Bălți cu privire la încasarea pagubei materiale în mărime de 9884,77 lei de la Romanov V. în beneficiul lui Zaițeva G., nu a fost identificat.

Prin urmare, și pe acest capăt al acuzării, procurorul nu a prezentat probe prin care s-ar fi demonstrat că Curoșu V., **ar fi însușit** suma de bani primită de la Romanov A., pentru a fi transmisă părții vătămate Zaițeva G., în contul recuperării prejudiciului material cauzat prin infracțiune de către fiul său, Romanov V., **faptă care ar constitui în final delapidare**.

Pe lângă aceasta, **învinuirea adusă inculpatului este una incertă**, deoarece **partea acuzării nu a specificat exact și nu a probat timpul în care se pretinde că ar fi fost comisă fapta de delapidare a averii străine**.

Totodată, deși conform informațiilor și răspunsurilor de la Direcția Bălți DEDJ și Secției executori judecătorești din cadrul Ministerului Justiției și respectiv a unor copii de pe actele de executare s-a constatat că documentele executorii vizate au fost executate și respectiv pe ele a fost mențiunea dată, inclusiv debitorilor le-a fost eliberate certificate, iar părțile vătămate și avocații acestora au confirmat perceperea acestui fapt, nicio pretinsă parte vătămată sau persoană interesată până la moment nu au contestat actele executorului judecătoresc în acest sens, cu soluția finală pe fond.

Ori, acuzarea a eșuat să determine **presupusa existență a faptei** incriminate prin cumulul elementelor componente, **cu determinarea certă și exactă a existenței pretinsului prejudiciu și a cuantumului acestuia**, deoarece învinuirea se bazează doar pe declarațiile părților vătămate și a martorilor, care însă generează contradicții vădite și dubii pronunțate în privința veridicității celor spuse de aceștia. Practic, nici unul din ei nu a participat personal și direct a pretinsele acțiuni din partea executorului judecătoresc - care de asemeni nu au nicio confirmarea documentară.

Prin urmare, aceste două proceduri de executare, vizate în învinuire, au fost în gestiunea executorului judecătoresc Curoșu V. că, în privința acestor proceduri s-au efectuat acțiuni de executare (fără a se confirma conținutul exact locul și momentul acestora) și că ele au fost epuizate prin executare (fapt confirmat prin mențiunile de rigoare în Titlurile executorii și certificatele eliberate debitorilor și prin confirmare de către pretinsele părți vătămate), însă acțiunile executorului judecătoresc nu au fost contestate cu soluționarea pe fond, procedurile de executare cu actele necesare sunt lipsă, actele și înscrisurile în confirmarea momentului și locului pretinselor fapte prejudiciabile sunt lipsă, actele în confirmarea pretinsului prejudiciu și a cuantumului exact sunt lipsă, fiind doar în prezența declarațiilor pretinșilor debitori care pretind că au transmis executorului anumite sume în stingerea obligațiilor (total, parțial, pe

etape) și declarațiile pretenșilor creditori care pretind că ei ar fi cei îndreptățiți și că nu s-a executat documentul executoriu și nu au primit sumele încasate prin instanță până la moment, însă, în acest sens, nu au contestat acțiunile executorului judecătoresc și nu au solicitat executarea prin măsurile de asigurare aplicate.

În consecință, se constată că ***lipsește latura obiectivă și cea subiectivă, lipsește componenta de infracțiune***, iar ***fapta*** inculpatului ***nu poate fi calificată drept infracțiune***.

3. Procurorul în Procuratura mun. Bălți, Păvăleanu Adrian, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Curoșu V. să fie condamnat în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la amendă în mărime de 800 unități convenționale, cu privarea dreptului de a ocupa funcții și de răspundere materială pe un termen de 2 ani, pe art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal - la amendă în mărime de 800 unități convenționale, cu privarea dreptului de a ocupa funcții și de răspundere materială pe un termen de 2 ani, iar în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilit pedeapsă definitivă sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu privarea dreptului de a ocupa funcții și de răspundere materială pe un termen de 4 ani.

Apelantul a invocat că, instanța în mod eronat s-a bazat numai pe declarațiile inculpatului că, procedurile de executare au fost executate, fiind semnate de către șeful biroului de probațiune Gușan N. ca executate, fapt ce nu a fost posibil de confirmat pe motivul lipsei dosarelor de executare. Totodată, martorul Gușan N. în instanța de judecată nu a confirmat acest fapt.

Instanța nu a ținut cont de declarațiile martorilor și a părților vătămate, care afirmă contrariul celor spuse de inculpat și nu a ținut cont de probele scrise examinate în instanța de judecată, care confirmă cu lux de amănunte vinovăția inculpatului.

Ori, vinovăția adusă inculpatului a fost dovedită pe deplin, iar instanța a pronunțat o sentința contrară legii.

3.1. A declarat apel și avocatul Procopciuc Angela, în numele părții vătămate Avramenco V., solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Curoșu V. să fie condamnat în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la pedeapsa maximă prevăzută de sancțiunea articolului respectiv, cu încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material în sumă de 2.000 dolari SUA la cursul oficial al BNM la data executării, 763 lei cu titlu de prejudiciu material și 5.000 lei pentru asistență juridică.

Apelanta a invocat că, nu există nicio dovadă de transmitere a banilor către creditorul Avramenco V. de inculpat.

Se pretinde că executorul Curoșu V. a falsificat recipisa de primire a banilor în valută străină de la Bulat C. și că i-a transmis lui Avramenco V., deci a comis abuz de serviciu și însușirea prin abuz de serviciu.

Mențiunea *executat* nu este un document contabil, bancar sau fiscal care s-ar confirma faptul primirii banilor de la creditor, eliberării banilor debitorului, ori, potrivit procedurii de executare din Codul procedură civilă și Codul de executare nu permite executorului judecătoresc să mănuiască cu bani cheș, fără eliberarea Bonurilor de plată fiscală, bancară, prin încheieri emise de executorul judecătoresc.

Concluzia instanței ca mențiunea de „executat în arhivă” nu au fost contestate de debitorul Avramenco V. în judecată, ori, executorul nu a emis nici o încheiere prin care sa fi fost informat creditorul despre faptul dat și explicarea dreptului de contestare, Codul de executare în vigoare la anul 2004, nici nu prevedea ca o asemenea mențiune

poate fi contestată. Aceste mențiuni nu pot constitui probe pentru îndreptățirea executorului judecătoresc, ori, sunt executate nemijlocit de persoana interesată Curoșu V., pentru a ascunde urmele infracțiunii și a-și îndreptați acțiunile sale infracționale.

3.2. Partea vătămată Gîrla Eleonora la fel a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Curoșu V. să fie condamnat în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la pedeapsa maximă prevăzută de sancțiunea articolului respectiv, cu încasarea din contul lui a prejudiciului material în sumă de 9.884 lei și 5.000 lei cu titlu de asistență juridică.

Apelanta a invocat că, la dosar nu este nicio procură că fost înlocuit succesorul în drepturi și că este alt moștenitor.

Procedura de executare, din Codul de procedură civilă și Codul de executare, nu permite executorului judecătoresc să mînuiască cu bani cheș, fără eliberarea bonurilor de plată fiscală, bancară, prin încheieri emise de executorul judecătoresc, precum nici să înceteze procedura fără aprecierea cine este succesorul creditorului decedat.

Unicul moștenitor legal al creditorului este Gîrla E., alte persoane nu sunt.

Executorul nu a emis nicio încheiere prin care să fi fost informat creditorul despre faptul dat, fără explicarea dreptului de contestare.

Ori, instanța nu a indicat nici o Lege care l-ar îndreptăți pe executorul judecătoresc să procedeze în așa fel în care a descris acțiunea, fapt ce denotă despre aprecierea eronată a probelor acuzării.

Vina inculpatului a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate Gîrla E. și materialele anexate la dosar.

4. Potrivit deciziei Colegiul judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 1 februarie 2021, apelurile au fost admise, casată sentința și pronunțat o nouă hotărâre.

Curoșu Veaceslav a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal în cazul părții vătămate Avramenco V. și liberat de pedeapsă penală în legătură cu prescrierea tragerii la răspunderea penală, prevăzută la art. 60 alin. (1) lit. c) Cod penal.

Curoșu Veaceslav a fost condamnat în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal în cazul părții vătămate Gîrla E., la amendă în mărime de 600 unități convenționale, ce constituie 12.000 lei, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere materială pe termen de 2 ani.

De la Curoșu Veaceslav s-a încasat în beneficiul lui Avramenco Valeriu prejudiciu material de 2.000 dol SUA, în echivalentul conform cursului oficial al BNM la data executării și 763 lei, prejudiciu moral de 10.000 lei, și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 10.000 lei, în beneficiul lui Gîrla Eleonora - prejudiciu material de 9.884,77 lei, moral de 5.000 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 5.000 lei.

Instanța de apel a statuat că, dispunând achitarea lui Curoșu V. pe cele două cazuri de delapidare, doar pe o singură normă penală prevăzută la art. 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (cum e reținut în rechizitoriu), instanța nu a ținut cont de faptul, că în cadrul examinării cauzei penale în fond, prin ordonanța de punere sub învinuire din 31.01.2019, fiecare din cele două capete de acuzare a primit o încadrare juridică separată pe art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Pe lângă aceasta, motivarea soluției este contradictorie și nefondată.

Totodată, cumulul de probe administrate în cauză, denotă cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea celor două fapte de delapidare a averii străine, prin însușirea ilegală a mijloacelor bănești de la Avramenco V. și Gîrla E., ce i-au fost

încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop, cu folosirea situației de serviciu și cauzarea de daune considerabile în următoarele circumstanțe:

La 02.03.2004, de către Avramenco V. a fost înaintată o acțiune civilă în Judecătoria mun. Bălți privind încasarea de la debitorul Bulat C. a datoriei în mărime de 2.000 dolari SUA.

Prin hotărârea Judecătoriei mun. Bălți din 27 aprilie 2004, acțiunea înaintată de către Avramenco V. a fost admisă și dispusă încasarea în beneficiul lui de la pârâțul Bulat C. a datoriei în sumă de 2.000 dolari SUA, echivalentul valutei naționale la momentul executării hotărârii, precum și a cheltuielilor de judecată în mărime de 763,24 lei, perfectându-se titlurile executorii nr. XXXXX și nr. XXXXX.

La 10.05.2004, debitorul Bulat C. se prezentaseră în oficiul executorului judiciar Curoșu V., amplasat pe adresa: mun. Bălți, str. Păcii, 14 38, căruia i-a transmis mijloacele bănești în mărime de 2.000 dolari SUA și 763,24 lei, în contul stingerii datoriei față de Avramenco V., drept confirmare fiindu-i eliberat certificatul nr. XXXXX din 10.05.2004.

Ulterior, Curoșu V., care activa în baza ordinului directorului Departamentului de Executare al Ministerului Justiției a R. Moldova a nr. XXXXX din 30.09.2003 în funcția de executor-consultant al Direcției Bălți al Departamentului de Executare, adică fiind persoană cu funcții de răspundere, intenționat, folosindu-se de situația de serviciu, **contrar obligațiilor stabilite în art. 22 alin. (2) al Codului de Executare** al R. Moldova, adoptat prin Legea nr. 443- XV din 24.12.2004, conform căreia este obligat să întreprindă toate măsurile prevăzute de lege pentru executare operativă a documentului executoriu, precum și contrar atribuțiilor de serviciu, **având în procedură titlul executoriu** nr. XXXXX în baza hotărârii judecătorești mun. Bălți din 27.04.2004, prin care s-a dispus încasarea în beneficiul lui Avramenco V. de la Bulat C. a datoriei în sumă de 2000 dolari SUA în echivalentul valutei naționale la momentul executării hotărârii și titlul executoriu nr. XXXXX în baza hotărârii Judecătoriei mun. Bălți din 27.04.2004, prin care s-a dispus încasarea în beneficiul lui Avramenco V. de la Bulat C. a cheltuielilor de judecată în sumă de 763,24 lei, recepționând în acest scop la 10.05.2004 de la debitorul Bulat C. mijloace bănești în sumă de 2.000 dolari SUA, ceea ce la momentul executării hotărârii de către debitor constituia, conform cursului valutar al BNM a R. Moldova suma de 11,53 lei pentru 1 dolar SUA, adică 23.060 lei și 763,24 lei, iar în total suma de 23.823,24 lei, încredințată lui în condiții de legalitate pentru transmiterea ulterioară creditorului Avramenco V., pe care urma să-i predea ultimului neîntârziat, însă, însușindu-i pentru el, astfel cauzându-i creditorului Avramenco V. daune în proporții considerabile.

Respectivele acțiuni a lui Curoșu V. încadrându-se pe deplin la componența infracțiunii, prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal cu calificativele delapidarea averii străine prin însușirea ilegală a bunurilor altei persoane și cu folosirea situației de serviciu de către cel căruia i-au fost încredințate **în baza unui titlu și cu un anumit scop, ce a produs daune considerabile**.

La fel, prin sentința Judecătoriei mun. Bălți din 17.10.2006 Romanov V. a fost recunoscut culpabil de comiterea crimei prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu stabilirea în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, a unei pedepse definitive de 4 ani 8 luni închisoare, dispunându-se admiterea acțiunii civile și încasarea de la Romanov V. în beneficiul Zaițeva G. a sumei de 9.884,77 lei.

La 18.08.2008, tatăl debitorului Romanov V., Romanov A., se prezenta-se pe adresa: mun. Bălți, str. Păcii, 38, în oficiul executorului judiciar Curoșu V., care la acel

moment deținea și funcția de șef-adjunct al Oficiului de Executare Bălți al Departamentului de Executare, căruia îi transmise mijloace bănești în mărime de 9.884,77 lei, în contul stingerii datoriei față de Zaițeva G., drept confirmare fiindu-i eliberat certificatul nr. XXXXX din 18.08.2008.

Ulterior, Curoșu V., ce activa în baza ordinului directorului Departamentului de Executare al Ministerului Justiției a R. Moldova nr. 48 din 01.08.2005 în funcția de șef-adjunct al Oficiului de Executare Bălți al Departamentului de Executare, adică fiind persoană cu funcții de răspundere, intenționat, folosindu-se de situația de serviciu și de funcția deținută, **contrar obligațiilor stabilite la art. 22 alin. (2) al Codului de Executare** al R. Moldova, adoptat prin Legea nr. 443 -X V din 24.12.2004, conform căroră este obligat să întreprindă toate măsurile prevăzute de lege pentru executare operativă a documentului executoriu, precum și contrar atribuțiilor de serviciu, **neavând în procedura sa careva titluri executorii**, fapt care l-ar împuternici încasarea cărorva sume de bani de la debitorul Romanov V. în folosul creditorului Zaițeva G., recepționând la data de 18.08.2008 de la tatăl debitorului Romanov V., Romanov A. mijloace bănești în sumă de 9.884,77 lei, încredințați lui, ce urmau a fi transmiși succesorului prin moștenire Gîrla E., mijloace bănești pe care îi însușiseră, prin ce i s-a cauzat daune în proporții considerabile.

Respectivele acțiuni a lui Curoșu V. se încadrează pe deplin la componența infracțiunii, prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal cu calificativele delapidarea averii străine, adică însușirea, **dispunerea sau folosirea ilegală** a bunurilor altei persoane, cu folosirea situației de serviciu de către cel căruia i-au fost încredințate **în baza unui titlu și cu un anumit scop, ce a produs daune considerabile**.

Ori, Curoșu V., i-a prejudiciat pe Avramenco V. și Gîrla E. prin netransmiterea lor **în calitate de creditori a procedurilor de executare**, a mijloacelor bănești încasate de la debitori **în baza documentelor executorii**, cauzându-le daune în proporții considerabile, respectiv în suma de 2.000 dolari SUA, 763,24 și 9.884,77 lei.

Respectivele împrejurări denotă faptul, că **încredințarea lui Curoșu V. a mijloacelor bănești s-a manifestat prin crearea în sarcina lui a dreptului deținerii lor, cu atribuția de a le transmite neîntârziat creditorilor, revenindu-i răspunderea pentru respectarea regimului de utilizare și asigurarea integrității lor, însușindu-i ilegal prin crearea prejudiciului patrimonial**.

În cele două cazuri din speță, latura obiectivă a componenței de delapidare a fost comisă de către inculpat prin **însușirea mijloacelor bănești de la debitorii procedurilor de executare Bulat C. și Romanov V., primite la executarea documentelor executorii, fără redirecționarea lor ulterioară către creditorii Avramenco V. și Gîrla E.**, acționând în acest sens cu o intenție directă ca element a laturii subiective.

Aici ține de menționat, că **în corespundere cu art. 40 alin. (3) Codul de executare, executorul judecătoresc depune neîntârziat sumele destinate creditorilor pe contul său curent special, iar prevederile art. 41 alin. (3) aceleași norme, stipulează, că sumele aflate în contul executorului judecătoresc se eliberează sau se transferă imediat, dar nu mai mult de patru zile lucrătoare, în cazul transferării sumelor în contul creditorului, creanța se consideră stinsă în momentul în care suma datorată este înscrisă în contul creditorului. Ceea ce denotă delapidarea lor de către inculpat, odată cu intrarea în posesie, deși iau fost încredințate în vederea asigurării integrității, fără a i se transmite dreptul de proprietate**.

Este nefondat argumentul că inculpatul Curoșu V. i-a refuzat transmiterea mijloacelor bănești lui Gîrla E., pentru, că ea deținea doar certificat de calitate de

moștenitor legal, ce-i acorda dreptul de a colecta informația privind masa succesorală rămasă după decesul Zaițev G., dar nu și cel de intrare în posesia ei, or, **în cazul în care îi apăru dubii referitor la calitatea respectivei persoane și legalitatea cerințelor invocate de ea, urma să procedeze potrivit normelor legale în vederea verificării respectivelor împrejurări, inclusiv acordându-i termen pentru primirea moștenirii, în vederea exercitării drepturilor sale de succesori testamentar.**

5. Avocatul Ciocanu Aliona a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței de achitare a inculpatului Curoșu V.

Recurenta a invocat că, instanța de apel nu a ținut cont de argumentele aduse în susținerea poziției de nevinovăție a inculpatului, nu a analizat just probele în acest sens, bazându-se exclusiv pe unele presupuneri ale acuzației, soluția emisă nefiind eficient motivată.

Instanța de apel nu s-a expus convingător și fără echivoc referitor la prezența elementelor de infracțiune de delapidare a averii străine în acțiunile lui Curoșu V. (când, în care circumstanțe, ce concret a făcut Curoșu V.). Este foarte dubioasă și tendențioasă decizia instanței de apel în situația în care nu au fost prezentate de către organul de urmărire penală, în fața instanței, dosarele de executare care la momentul faptelor au fost în executare la executorul judecătoresc Curoșu V. și care evident că au rămas în arhiva Direcției Bălți a DEDJ.

Instanța de apel a aplicat retroactiv legea penală care agravează situația inculpatului.

Instanța de apel, precum și organul de urmărire penală, nu face deosebire între moștenitor și titlu de calitate de moștenitor, nu deosebește certificatul de moștenitor de certificatul de calitate de moștenitor, creând o confuzie esențială în aprecierea statutului procesual a lui Gîrlă E., care nicidecum nu poate avea calitatea procesuală de parte vătămată dat fiind faptul că nu a fost recunoscută moștenitorul lui Zaițeva G. și lui Gîrlă E. nu i-a fost eliberat certificatul de moștenitor după decesul lui Zaițeva G. pe sumele adjudecate de la Romanov V.

Nici fapta reținută de instanța de fond expusă în sentință nu conține elementele obligatorii al componenței infracțiunii de delapidare a averii străine (latura obiectivă), și anume, nu conține nimic referitor la însușirea banilor de către Curoșu V., or însușirea banilor nu este decât o presupunere a organului de urmărire penală, presupunere preluată de acuzatorul de stat și ulterior preluată de instanța de apel. Or la materialele cauzei nu există nici un act de sancționare disciplinară a lui Curoșu V., pe când deținea funcția de executor judecătoresc, precum nu este nici o cerere de la Avramenco V. și de la Gîrlă E. de urgentare a executării, ceea ce înseamnă că Avramenco V. și-a primit banii, iar reprezentantul prin procură a lui Zaițeva G. a primit de asemenea banii. Și este greu de crezut că dl Avramenco V., având la executare un titlu executoriu, nu s-a informat de soarta executării acestuia timp de 11 ani de la înaintare, tot așa precum Gîrlă Eleonora să fi avut titlu de moștenitor sau alt act legal care i-ar permite ridicarea banilor din numele lui Zaițeva G., nu ar fi așteptat 8 ani pentru a cere ridicarea banilor.

Instanța de apel a ignorat principalele probe - titlurile executorii cu mențiunea "Executat", care sunt contrasemnate de Șeful Direcției Bălți a DEDJ, Gușan N., o persoană imparțială în procedura de executare, și titlurile executorii pe fiecare caz au fost transmise și primite în dosarele de la Judecătoria Bălți în confirmarea faptului executării hotărârilor judecătorești.

Dispozițiile din ordonanța de punere sub învinuire și din rechizitoriu relatează la modul general, fără a fi concretizate și analizate episoadele de învinuire, rezultate din probele acumulate pe caz.

Față de gravitatea neregularităților constatate, care aduc atingeri de substanță actului de sesizare a instanței și care nu pot fi acoperite nici de îndată și nici prin acordarea unui termen, instanța de judecată era obligată să rezolve problemele de drept legate de calitatea rechizitoriului, din perspectiva sancțiunilor procesuale aplicabile, în conformitate cu prevederile art. 251 Cod de procedură penală, sediul juridic al materiei în chestiunea de drept a nulităților actelor procedurale.

Potrivit rechizitoriului din 30 noiembrie 2015 „Astfel, prin acțiunile sale intenționate, exprimate prin delapidare a averii străine, adică însușire ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și cu folosirea situației de serviciu, Curoșu V. a comis infracțiunea prevăzută de art. 191 alin (2) lit. c), d) Cod penal.

Contrar dispozițiilor Codului penal și Codului de procedură penală de modificare a învinuirii în cursul examinării în instanța de judecată a cauzei penale, procurorul în Procuratura mun. Bălți, Păvăleanu A. la 04.10.2018 prezintă în instanța de judecată Ordonanța de punere sub învinuire din aceeași dată, pe care o considerăm una ilegală și nulă, în care indică „..., luând în considerație că la 17.08.2018 prevederile art. 191 Cod penal au fost modificate de legiuitor a apărut necesitatea de a modifica învinuirea și conducându-mă de art. 281, 282, 326 Cod de procedură penală (...). Astfel, prin acțiunile sale intenționate, exprimate prin delapidare a averii străine, adică însușirea, dispunerea sau folosirea ilegală a bunurilor altei sau ale altor persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop care a produs daune considerabile și cu folosirea situației de serviciu, Curoșu V. a comis infracțiunea prevăzută de art. 191 alin (2) lit. c), d) Cod penal.”

Contrar dispozițiilor Codului penal și Codului de procedură penală de modificare a învinuirii în cursul examinării în instanța de judecată a cauzei penale, procurorul în Procuratura mun. Bălți, Păvăleanu A. la 31.01.2019 prezintă în instanța de judecată Ordonanța de punere sub învinuire din aceeași dată, pe care o considerăm una ilegală și nulă, în care indică „..., luând în considerație că la 17.08.2018 prevederile art. 191 Cod penal au fost modificate de legiuitor a apărut necesitatea de a modifica învinuirea și conducându-mă de art. 281, 282, 326 Cod de procedură penală..., constata: Curoșu V. a comis acțiuni de delapidare a averii străine, adică însușire, dispunerea sau folosirea ilegală a bunurilor altei sau ale altor persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop, care a produs daune considerabile (...). Astfel, prin acțiunile sale intenționate, exprimate prin delapidare a averii străine, adică însușirea, dispunerea sau folosirea ilegală a bunurilor altei sau ale altor persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop care a produs daune considerabile și cu folosirea situației de serviciu, Curoșu V. a comis infracțiunea prevăzută de art. 191 alin (2) lit. c), d) Cod penal (...)”

Instanța de apel, contrar normei Codului penal de la momentul faptelor, și contrar normelor Cod de procedură penală, eronat a reținut faptele incriminate lui Curoșu V., expunându-se în favoarea acuzării ilegale aduse acestuia.

Instanța de apel în decizia din 01.02.2021 a reținut următoarele: „Astfel, cumulul de probe verbale și cele scrise administrate în prezenta cauză, ce au fost supuse unei cercetări suplimentare în instanța de apel, denotă cu certitudine vinovăția inculpatului Curoșu V. în comiterea celor două fapte de delapidare a averii străine, prin însușirea

ilegală a mijloacelor bănești de la Avramenco V. și Gîrla E., ce i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop, cu folosirea situației de serviciu și cauzarea de daune considerabile în urcătoarele circumstanțe:

În această ordine de idei menționăm că instanța de apel, a făcut niște constatări și deduceri ilegale și a dat o încadrare juridică retroactivă a faptelor constatate. O astfel de argumentare intră în conflict cu principiul legalității prevăzut de art. 3 Cod penal, conform căruia: „(1) Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrșirea unei infracțiuni nici supus unei pedepse penale, decât în baza unei hotărâri a instanței de judecată și în strictă conformitate cu legea penală. (2) Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sînt interzise.”

Potrivit acestui principiu al legalității persoanei îi poate fi incriminată numai infracțiunea prevăzută de lege și numai în condițiile prevăzute de lege.

Prin varianta nouă a art. 191 Cod penal, care este în vigoare de la 17.08.2018, se exprimă prin mai multe elemente ale faptei infracționale și anume: însușirea, dispunerea, folosirea ilegală a bunurilor altei sau ale altor persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop, elemente care nu erau prevăzute în varianta de până la modificări. La 10.05.2004 și la 18.08.2008, presupusele date de săvîrșirii a infracțiunii, art. 191 Cod penal avea următoarea calificare - (1) Delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului (...).

Potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrșirii faptei.

Astfel, prin modificarea învinuirii, procurorul ilegal a aplicat retroactivitatea legii penale, extinzând retroactiv prevederile modificărilor la art. 191 Cod penal din 17.08.2018, ceea ce este inadmisibil.

Analiza conținutului învinuirii formulate denotă caracterul formal al acesteia mai cu seamă că învinuirea formulată nu este confirmată prin probe veridice pertinente și concludente cazului, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală și acuzatorul de stat au încălcat mai multe drepturi și chiar principii generale, care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art. 6§1 CoEDO.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel nu a respectat principiul contradictorialității prevăzut de art. 24 Cod de procedură penală.

A fost supusă la pedeapsă penală o persoană nevinovată. Este cert că Curoșu V. nu a comis fapta incriminată, despre ce vorbesc circumstanțele cazului, probele administrate de învinuire și, în final, respinse toate argumentele și probele apărării, fără a motiva de ce s-au respins sau fără a se expune pe marginea lor, care într-un proces echitabil, într-un proces contradictoriu, fără încălcarea prezumției nevinovăției și fără încălcarea dreptului la apărare, cu respectarea principiului egalității armelor în proces, urmau a fi admise.

În cazul dat, vinovăția lui Curoșu V. nu a fost dovedită, deoarece la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe întru confirmarea faptului comiterii infracțiunii imputate acestuia.

Instanța de apel, absolut declarativ a dat o apreciere critică declarațiilor inculpatului Curoșu V.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, conform potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate. Potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infrațional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Conform art. 10 alin. (1) și (2) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infrațional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi. Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv. Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. Conform art. 394 alin. (1) pct. 1), 2), alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, nefiind admisă introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

În corespundere cu jurisprudența națională, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 39., 41.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond (*pct. 1., 2. din decizie*):

a) nu a judecat cauza în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept, imputate inculpatului prin ultima **ordonanță de punere sub învinuire** din 31.01.2019, potrivit descriptivului cărei acțiunile ultimului au fost încadrate în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) și pe art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, iar conform dispozitivului - doar în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (*v.3, f.d. 88*).

Ori, instanța nu s-a pronunțat sub nicio formă asupra particularităților menționate, inclusiv coroborate cu prevederile art. 8 și 10 Cod penal;

b) în descriptivul sentinței, a constatat în fapt, pe primul episod că inculpatul: „...**a fost învinuit de faptul că, recepționând la 10.05.2004 de la debitorul Bulat C. mijloace bănești**

în sumă de **2000 dolari SUA**, ceea ce la momentul executării hotărârii de către debitor constituia, conform cursului valutar al BNM a R. Moldova suma de 11,53 lei pentru 1 dolar SUA, adică 23.060 lei și 763,24 lei, iar în total **suma de 23.823,24 lei**, mijloace bănești lui încredințate în condiții de legalitate pentru transmiterea ulterioară creditorului Avramenco V., **pe care însă i-a însușit**, cauzându-i celui din urmă dune în proporții considerabile...”, iar pe al doilea episod că acesta: „**S-a mai constatat că, primind la 18.08.2008 de la tatăl debitorului Romanov V., Romanov A. bani în sumă de 9884,77 lei**, încredințați lui, care au să fie transmiși succesorului prin moștenire a creditorului Zaițeva G., decedată la 02.04.2008, Gîrla E., **bani pe care ulterior i-a însușit**, cauzându-i acesteia daune în proporții considerabile...”, deci, fiind prezente elementele atât a unei sentințe de achitare, cât și a celei de condamnare.

Totodată, prin dispozitiv, a hotărât neclar și divergent doar achitarea inculpatului pe art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal;

c) a constatat în descriptiv mai multe motive de achitare, care se contrazic reciproc și produc efecte juridice diferite, cum ar fi că: „...probele administrate atestă **neîntrunirea elementelor infracțiunii incriminate...**, nu a fost confirmat faptul că, Curoșu V., **ar fi însușit** suma de bani primită de la Bulat C., pentru a fi transmisă lui Avramenco V., în contul stingerii datoriei sale față de creditor, **faptă care ar constitui în final delapidare...**, și **această învinuire nu și-a găsit confirmare** în ședința de judecată..., procurorul nu a prezentat probe prin care s-ar fi demonstrat că Curoșu V., **ar fi însușit** suma de bani primită de la Romanov A., pentru a fi transmisă părții vătămate Zaițeva G., în contul recuperării prejudiciului material cauzat prin infracțiune de către fiul său, Romanov V., **faptă care ar constitui în final delapidare...**, pe lângă aceasta, **învinuirea adusă inculpatului este una incertă**, deoarece partea acuzării nu a specificat exact și nu a probat timpul în care se pretinde că ar fi fost comisă fapta de delapidare a averii străinei..., acuzarea a eșuat să determine **presupusa existență a faptei incriminate prin cumulul elementelor componente, cu determinarea certă și exactă a existenței pretinsului prejudiciu și a cuantumului acestuia...**, se constată că **lipsește latura obiectivă și cea subiectivă, lipsește componenta de infracțiune, iar fapta inculpatului nu poate fi calificată drept infracțiune**”.

Totodată, în dispozitiv a dispus divergent că inculpatul este achitat: „**deoarece faptele acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii**”.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Potrivit art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Conform art. 394 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii

exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Potrivit art. 8 și 10 alin. (2) Cod penal, legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*). Sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte. În cazul în care apare necesitatea de a reîncadra juridic fapta, pentru săvârșirea căreia inculpatul nu a fost pus sub învinuire, instanța trebuie să țină cont că o astfel de modificare a încadrării juridice este posibilă numai când acțiunile inculpatului, ce urmează a fi încadrate în baza altei legi, i-au fost imputate, nu conțin semnele unei infracțiuni mai grave și învinuirea pentru acestea nu se deosebește în mare măsură după circumstanțele reale ale cauzei de învinuirea înaintată definitiv, susținută de procuror în cadrul judecării cauzei, iar modificarea învinuirii nu înrăutățește situația inculpatului și nu afectează dreptul lui la apărare. **Învinuirea se consideră mai gravă** când în învinuire se introduc fapte și episoade adăugătoare, care nu au fost puse la baza învinuirii inculpatului inițial, semne calificative care majorează volumul învinuirii, deși nu modifică estimarea juridică a celor săvârșite. Drept învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început urmează de considerat orice altă modificare a învinuirii (imputarea altor acțiuni în locul celor imputate anterior, imputarea infracțiunii care diferă de cea imputată după obiectul atentat, caracterul faptei și acțiunii), care afectează dreptul inculpatului la apărare (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 23., 39., 41.*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, rejudecând cauza potrivit regulilor generale, conform descriptivului deciziei contestate (*pct. 4. din decizie*):

a) a nu a judecat cauza în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept, imputate inculpatului prin ultima **ordonanță de punere sub învinuire** din 31.01.2019, potrivit descriptivului cărei acțiunile ultimului au fost încadrate în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) și pe art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, iar conform dispozitivului - doar în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (*v.3, f.d. 88*).

Ori, instanța nu s-a pronunțat sub nicio formă asupra particularităților menționate, inclusiv în coroborare cu prevederile art. 8,10 Cod penal și jurisprudența națională invocată supra, în special privind calificativele din Legea nouă - **dispunerea sau folosirea ilegală a bunurilor altei persoane, de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop**, acestea nefiind nici descrise în faptele criminale considerate ca fiind dovedite.

Totodată, constatarea sumară și neclară că: „...încredințarea lui Curoșu V. a mijloacelor bănești s-a manifestat prin crearea în sarcina lui a dreptului deținerii lor, cu atribuția de a le transmite neîntârziat creditorilor, revenindu-i răspunderea pentru respectarea regimului de utilizare și asigurarea integrității lor, însușindu-i ilegal prin crearea prejudiciului patrimonial..., ține de menționat, că în corespundere cu art. 40 alin. (3) Codul de executare, executorul judecătoresc depune neîntârziat sumele destinate creditorilor pe contul său curent special, iar prevederile art. 41 alin. (3) aceleași norme, stipulează, că sumele aflate în contul executorului judecătoresc se eliberează sau se transferă imediat, dar nu mai mult de patru zile lucrătoare, în cazul transferării sumelor în contul creditorului, creanța se consideră stinsă în momentul în care suma datorată este înscrisă în contul creditorului. Ceea ce denotă delapidarea lor de către inculpat, odată cu intrarea în posesie, deși iau fost încredințate în vederea asigurării integrității, fără a i se transmite dreptul de proprietate..., or, în cazul în care îi apără dubii referitor la calitatea respectivei persoane și legalitatea cerințelor invocate de ea, urma să procedeze potrivit normelor legale în vederea verificării respectivelor împrejurări, inclusiv acordându-i termen pentru primirea moștenirii, în vederea exercitării drepturilor sale de succesori testamentar”, depășește limitele învinuirii formulate inculpatului, ori, asemenea circumstanțe în fapt și în drept nu au fost imputate ultimului prin ordonanța nominalizată;

b) a încadrat de două ori aceleași acțiuni ale inculpatului privind calificativul **daune în proporții considerabile**, care este prevăzut atât în alin. (1) cât și în alin. (2) lit. c) ale art. 191 Cod penal, nefiind clar principiul de drept de care s-a condus instanța la calificarea infracțiunilor în cazul concurenței dintre două norme speciale;

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete și esențiale, de fapt și de drept indicate în învinuire, pentru fiecare episod în parte, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării, inclusiv cele reproduse în recursul ordinar (pct. 5. din decizie), în special privind titlurile executorii în cauza civilă *Avramenco V. vs Bulat C.* cu mențiunea: „În dosar ca executat. Șeful Direcției Bălți a DEDJ, Gușan N., ex. V. Curoșu – ștampila Ministerului Justiției”, în dosar lipsind informații că aceste inscripții ar fi fost falsificate (f.d. 20-22).

Pe lângă aceasta, indicând în fapta comisă că inculpatul: „contrar atribuțiilor de serviciu, neavând în procedura sa careva titluri executorii, fapt care l-ar împuternici încasarea cărorva sume de bani de la debitorul Romanov V. în folosul creditorului Zaițeva G., recepționând la data de 18.08.2008 de la tatăl debitorului Romanov V., Romanov A. mijloace bănești în sumă de 9884,77 lei, încredințați lui, ce urmau a fi transmiși succesorului prin moștenire Gîrla E., mijloace bănești pe care îi însușiseră, prin ce i s-a cauzat daune în proporții considerabile”, s-a contrazis ulterior constatând că: „în cele două cazuri din speță, latura obiectivă a componenței de delapidare a fost comisă de către inculpat prin însușirea mijloacelor bănești de la debitorii procedurilor de executare Bulat C. și Romanov V., primite la executarea documentelor executorii, fără redirecționarea lor ulterioară către creditorii Avramenco V. și Gîrlă E., acționând în acest sens cu o intenție directă ca element a laturii subiective”.

Totodată, concluziile sumare că: „este nefondat argumentul că inculpatul Curoșu V. i-a refuzat transmiterea mijloacelor bănești lui Gîrla E., pentru, că ea deținea doar certificat de calitate de moștenitor legal, ce-i acorda dreptul de a colecta informația privind masa succesorală rămasă după decesul Zaițev G., dar nu și cel de intrare în posesia ei, or, în cazul în care îi apără dubii referitor la calitatea respectivei persoane și legalitatea cerințelor invocate de ea, urma să procedeze potrivit normelor legale în vederea verificării respectivelor împrejurări, inclusiv acordându-i termen pentru primirea moștenirii, în vederea exercitării drepturilor sale de succesori testamentar”, în situația în care în certificatul nominalizat este menționat că: „Prezentul certificat nu are valoarea unui certificat de moștenitor...” (v.2, f.d. 93), nu corespund exigențelor prescrise în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale.

Ori, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar;

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, și că recursul de pe rol este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlătore erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de avocata Ciocanu Aliona, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 1 februarie 2021, în privința inculpatului Curoșu Veaceslav XXXXX și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 25 iunie 2021.

Președinte
Judecători

Nadejda Toma
Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun
Victor Boico